

† Μνήμη τῆς ἐν Βλαχέρναις
Καταθέσεως τῆς πυμάς Ἐσθῆτος τῆς
‘Υπεραγίας Θεοτόκου.
Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,...
Συναπτὴ μεγάλῃ καὶ ἡ Ἐκφώνησις
‘Οπ πρέπει σοι πᾶσα θέξα...
~^τΗχος πλ. δ^τ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὄνόματι Κυρίου.

Σπίχ, α'. **Ἐ**ξομολογεῖσθε τῷ
Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Σπίχ, β'. **Π**άντα τὰ ἔθνη
ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὄνόματι
Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Σπίχ, γ'. **Π**αρὰ Κυρίου ἐγένετο
αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλ-
μοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Ἀπολυτίκιον ~^τΗχος πλ. δ^τ

Θεοτόκε ἀειπάρθενε, τῶν
ἀνθρώπων ἡ σκέπη, Ἐσθῆτα καὶ
Ζώνην τοῦ ἀχράντου σου σώματος,
κραταιὰν τῇ πόλει σου περιβολὴν
ἐδωρήσω, τῷ ἀσπόρῳ τόκῳ σου
ἄφθαρτα διαμείναντα· ἐπὶ σοὶ γὰρ
καὶ φύσις καινοτομεῖται καὶ
χρόνος· διὸ δυσωποῦμέν σε,
εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι,
καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα
ἔλεος. (Δἰς)

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις
‘Οτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Σπιχολογίαν
~^τΗχος δ' Ἐπεφάνης σήμερον

Τῆς σεπτῆς Ἐσθῆτός σου, τῇ
καταθέσει, ἐορτάζει σήμερον ὁ σὸς
πανύμνητε λαός, καὶ ἐκτενῶς ἀνα-
κραζει σοι· Χαῖρε Παρθένε, Χρι-
στιανῶν τὸ καύχημα.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Τ**ό αὐτό

Μετὰ τὴν β' Σπιχολογίαν
‘Ομοιον

Εορτάζει σήμερον, ἡ οἰκουμένη,
τὴν σεπτὴν κατάθεσιν, τῆς σῆς
Ἐσθῆτος ὡς σεμνή, καὶ μετὰ πόθου
κραυγάζει σοι· Χαῖρε Παρθένε, πι-
στῶν ἡ βοήθεια.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Τ**ό αὐτό

Μετὰ τὸν Πολυέλεον,
~^τΗχος γ'. Τὴν ὥραιότητα.
[Χαρ. Μπούσια].

Τὴν Βλαχερνίτισαν, Κυρίαν
Δέσποιναν, ἀνευφημήσωμεν, πι-
στοὶ γηθόμενοι, καὶ τῆς Ἐσθῆτος
τῆς αὐτῆς κατάθεσιν τὴν ἀγίαν, ἐν
ναῷ ὑμνήσωμεν, Βασιλίδος τῶν
Πόλεων, κράζοντες· οὐράνωσον, ὁ
ἴκετῶν σου τὸ φρόνημα, ζητεῖν ἀεὶ
τὰ κρείττω καὶ πράττειν, ἔργα
ἀρέσκοντα Κυρίῳ.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Τ**ό αὐτό

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ'^τηχου.
Ἀντίφωνον Α'!

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ
με πάθη· ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ
σῶσον Σωτήρ μου. (δίς)

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε
ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ,
πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμένοι. (δίς)

Δόξα.

Άγίω Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται, λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ μονάδι ἰεροκρυφίως.

Καὶ νῦν.

Άγίω Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ῥεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον ἐκ τῆς Παρακλήσεως.

Ὕχος δ!

Μνησθήσομαι τοῦ ὄνόματος σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. (δίς)

Σπίχ. **Τ**ὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ..

Τοῦ ὄνόματός σου μνησθήσομαι ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Ἡ Τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθροῦ
Ὕχος β'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἀινεσάτω πνοὴ πᾶσα τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον

Ἐκ τοῦ κατὰ

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ν' Ψαλμὸς χῦμα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος των οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειφον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντὸς.

Сοὶ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ὃν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ίδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ίδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὑφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἄπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἄγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἄποδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶς στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ρῦσαι με ἐξ αἵμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Οτι εἰ ἡθέλησας θυσίαν ἔδωκα ὃν δλοκαυτώματα οὐκ εύδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἄγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιὰν, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιούσης ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα Πατρὶ... ḥχος β'

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἔξαλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἔμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἔξαλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἔμῶν ἐγκλημάτων.

ἥχος πλ. β'.

Σπίχ. Ἔλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἔξαλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Εἶτα ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον.

ἥχος πλ. β'.

Τὴν πνευματικοῖς νάμασιν ἀρδεύουσαν χορείας τῶν χριστωνύμων, ὡς πηγὴν εὔσπλαγχνίαν βρύουσαν, Βλαχερνίτισσαν Θεοτόκον εὐφημήσωμεν κράζοντες. Οἴκτειρον ἡμᾶς τοὺς ἀνίκμους οἰκέτας σου καὶ καρποὺς ἐκφύειν ἀρετῶν ἀξίωσον τοὺς ἑορτάζοντας πόθῳ τῆς σῆς ἐσθῆτος ἐν τῷ ναῷ κατάθεσιν.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαὸν σου...

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. (δ)

Ἐλέει καὶ οἰκπρωτῖς...

KANONEΣ

Οἱ δύο τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου,
Ωδὴ α' ḥχος δ. Ὁ εἱρμός.

Τριστάτας κραταιούς, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, ἀπαθείας ἐν βυθῷ ψυχῆς τὸ τριμερές, καταπόντισον δέομαι, ὅπως σοι ὡς ἐν τυμπάνῳ, τῇ νεκρώσει τοῦ σώματος, ἐπινίκιον ἄσω μελώδημα. (Δις)

Σπίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς

Ἐσθῆτά σου σεπτήν, Θεοτόκε Παρθένε, τῷ τιμῶντί σε λαῷ, δεδώρησαι ἀεί, ἵερὸν περιτείχισμα ὅθεν πᾶσαν ἐναντίων, ἐπανάστασιν πάντοτε, ἐκτρεπόμεθα σθένει τοῦ Πνεύματος.

Σπίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς

Сαρκὶ τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐξ ἀγνῶν σου αἵμάτων, γνωρισθέντος ἐπὶ γῆς, Ἐσθῆτα ἱεράν, ἐπαφῇ καθηγίασας, σώματός σοῦ τε προσφαύσει, δι' ᾧς πάντας τοὺς δούλους σου, ἀγιάζεις Παρθένε ὑμοῦντάς σε.

Σπίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς

Θησαύρισμα σεπτόν, τοῖς πιστῶς σε τιμῶσιν, ἐδωρήσω ἀγαθή, Παρθένε ἀληθῶς, τὴν τιμίαν Ἐσθῆτά σου, ἀπαντας καταπλούτοῦσα, δωρεαῖς θείου Πνεύματος καὶ θαυμάτων πολλαῖς ἐπιδείξεσιν.

Σπίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς

Η ἀσπιλος ἀμνὰς τὸν ἀμνὸν ἡ τεκοῦσα, τοῦ Θεοῦ ὑπερφυῶς δεδώρησαι ἡμῖν, τὴν τιμίαν Ἐσθῆτά σου, σπίλον ὄντως καὶ ρυτίδα, ἐκαθαίρουσαν πάντοτε, τῶν αὐτήν προσκυνούντων Πανάμωμε.

Ἐπερος Κανὼν

Ὕχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον

Σπίχ. **Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον**
ἡμᾶς

Λαμπάδα, φωτοφανῆ καὶ ἀδυτον ὁ τῆς Πανάγνου ναός, ως οὐρανὸς εύραμενος φαιδρός, τὴν τιμίαν Ἐσθῆτα αὐτῆς, τὴν οἰκουμένην σήμερον, ταῖς τῶν χαρίτων αἰθριάζει αὐγαῖς. (δις)

Δόξα....

Τσχύν τε, καὶ ἀσφαλείας σύνδεσμον, τὴν σὴν Πανάχραντε, Ἐσθῆτα θείαν ὄντως ἀληθῶς, περιέχει ἡ πόλις σου, ως κράτος ἀδιάσπαστον· διὸ καὶ χαίρει καυχωμένη ἐν σοί.

Καὶ νῦν...

Τῆς πάλαι, ως ἀληθῶς ὑπέρτιμος, ἡ σὴ σορὸς Κιβωτοῦ, Θεογεννῆτορ ὡφθη τοῖς ἐν γῇ, οὐ τὰ σύμβολα φέρουσα, ἀλλὰ πιστῶς φυλάττουσα, τῆς ἀληθείας τὰ γνωρίσματα.

Ωδὴ γ'

Ὕχος δ'. Ὁ εἱρμός

Οτι στεῖρα ἔτεκεν, ἡ ἐξ Ἐθνῶν Ἐκκλησία, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις, ἡ σθένησε Συναγωγή, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν βοήσωμεν. Ἀγιος εἰς Κύριε. (Δις)

Σπίχ. **Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον**
ἡμᾶς

Τὸ τερπνὸν ἀγίασμα, τὴν ἐπουράνιον πύλην, τὴν τοῦ Θεοῦ Μητέρα ὑμνήσωμεν, καὶ τὴν αὐτῆς Ἐσθῆτα θεῖα βρύουσαν χαρίσματα, ἥν πόθῳ ἀσπασώμεθα.

Σπίχ. **Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον**
ἡμᾶς

Ἄφθαρσίας ἔνδυμα, τοὺς τῇ φθιρᾷ γυμνωθέντας, σοῦ τῷ ἀφθόρῳ τόκῳ, πάντας ἐνέδυσας Σεμνή, οἵς τὴν σεπτὴν Ἐσθῆτά σου, δεδώρησαι ὅλβον ἀναφαίρετον.

Σπίχ. **Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον**
ἡμᾶς

Τὸν νεφέλαις, Ἀχραντε, προσεπενδύοντα ὅλον, τὸν Οὐρανὸν Ἐσθῆτί σου, περιέστειλας σεπτῆ, ἥν προσκυνοῦντες, πίστει σε δοξάζομεν, σκέπη τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σπίχ. **Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον**
ἡμᾶς

Ιατρεῖον ἄμισθον, τοῖς ἀσθενοῦσιν ὑπάρχει, ὁ θεῖος οὗτος οἶκος· τὴν γὰρ Ἐσθῆτά σου ἀγνή, πηγὴν ἀπαύστως βρύουσαν, ἴαματα κέκτηται Πανάμωμε.

Ἐπερος

Ὕχος δ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ

Σπίχ. **Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον**
ἡμᾶς

Τιμήσωμεν οἱ πιστοί, ως συναφείας πρὸς Θεὸν σύνδεσμον, τὴν τῆς Ἀγνῆς σήμερον, Ἐσθῆτα πιστῶς εὐλαβούμενοι. (δις)

Δόξα....

Ίάματα τοῖς πιστοῖς, ἡ πολυτίμητος ἡμῶν σήμερον, τῆς ὑπερτίμου ἀγνῆς, Ἐσθῆτος ἀναβρύει ἐν χάριτι.

Καὶ νῦν...

Ως δρόσος ἔωθινή, ἡ εὐφροσύνη σου Ἀγνὴ ὁρίουσα, τὴν τῶν παθῶν κάμινον, τῶν σὲ ὀνυματούντων κομίζει ἀεί.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφάνησις

Ὄπου σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν,...

Κάθισμα

Ὕπατος δέ οὐκώθεις ἐν τῷ Σταυρῷ

Οἱ τῶν θαυμάτων ποταμοὶ Θε-
οτόκε, ἐκ τῆς πανσέπτου σου σο-
ροῦ προερχόμενοι, ως ἐξ Ἐδὲμ
ποτίζουσι τὸ πρόσωπον τῆς γῆς,
χάριτας προχέοντες, τοῖς πιστῶς
σε τιμῶσιν· ὅθεν ἀνυμνοῦμέν σε,
καὶ σεπτῶς εὐφημοῦμεν, καὶ
εὐχαρίστως κράζομεν ἀεί· Χαῖρε ἡ
μόνη, ἐλπὶς τῶν ὑμνούντων σε.

Δόξα... Καὶ νῦν... Τό αὐτό
Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἔκφωνησις
Σὺ γάρ εἶ σε βασιλεύς...
Κοντάκιον

Ὕπατος δέ οὐκώθεις ἐν τῷ Σταυρῷ

Περιβολὴν πᾶσι πιστοῖς ἀφθαρ-
σίας, θεοχαρίτωτε Ἄγνη ἐδωρήσω,
τὴν ἱερὰν Ἐσθῆτά σου, μεθ' ἣς τὸ
ἱερόν, σῶμά σου ἐσκέπασας, σκέπη
πάντων ἀνθρώπων· ἥσπερ τὴν
κατάθεσιν, ἔορτάζομεν πόθῳ, καὶ
ἐκβοῶντες κράζομεν πιστῶς·
Χαῖρε Παρθένε, Χριστιανῶν τὸ
καύχημα.

Ο Οἶκος

Τὴν καθαρὰν καὶ ἀληθῆ σκηνὴν
τοῦ Θεοῦ Λόγου, τὴν ἔμψυχον
νεφέλην, καὶ στάμνον τὴν τοῦ
Μάννα, τὴν Θεοτόκον Μαριάμ,
πάντες οἱ σωθέντες διὰ τοῦ τόκου
αὐτῆς ἐν πίστει μακαρίσωμεν, καὶ
τὴν σεπτήν, Ἐσθῆτα προ-
σπυξώμεθα, ἥπερ τὸν Δεσπότην
περισχοῦσα, ως βρέφος ἐβάστασε
φορέσαντα σάρκα, δι' ἥσπερ τῶν
βροτῶν ἡ φύσις ἐπήρθη πρὸς
μετάρσιον ζωὴν καὶ βασιλείαν·
ὅθεν γεγηθότες, κραυγάζομεν με-
γαλοφώνως· Χαῖρε Παρθένε, Χρι-
στιανῶν τὸ καύχημα.

Συναξάριον

Τῇ Β' τοῦ μηνός Ἰουλίου, Μνή-
μην ποιούμεθα τῆς ἐν τῇ Ἅγιᾳ
σορῷ καταθέσεως τῆς τιμίας
Ἐσθῆτος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου,
ἐν Βλαχέρναις, ἐπὶ Λέοντος τοῦ
μεγάλου, καὶ Βηρίνης τῆς αὐτοῦ
γυναικός.

Χιτὼν μὲν Γίοῦ Χριστοφρούροις
δημίοις.

Ἐσθῆτας δὲ Μητρὸς χριστοφρου-
ρήτω πόλει.

Δευτερίῃ κατέθεντο σορῷ
Ἐσθῆτα Πανάγνου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἅγίου
Μάρτυρος Κοΐντου·

Θλασθεὶς σκέλη Κόιντος,
ἐρήρωσθη πάλιν,

Στεφθήσεται πλὴν καὶ θανῶν
κοινῷ τέλει.

Τῇ ἀυτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ
Ἄγίου Ἰουβεναλίου Ἀρχιεπισκόπου
Τερροσολύμων.

Μνήμην γεραίρω τὴν Ἰουβενα-
λίου,

Οὗ μνήμα θεῖον ἡ Παλαιστίνη
φέρει.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις,
ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου...

Ωδὴ α'. Ὕπατος δέ.

Ἄνοιξω τὸ στόμα μου καὶ πλη-
ρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον
ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρί, καὶ
όφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων,
καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ
θαύματα.

Ἄνοιξω τὸ στόμα μου καὶ πλη-

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἀφθιρος πηγή, θίασον συγκροτήσαντας πνευματικὸν στερέωσον, καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου στεφάνων δόξης ἀξιώσον.

ῳδὴ δ'

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ Προφήτης, Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ῳδὴ ε'

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου, σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Γίόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

ῳδὴ ι'

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

ῳδὴ ζ'

Οὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον, Υπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἴ.

ῳδὴ η'

Σπίχ. Λινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἀπασαν,

ἀγείρει φάλλουσαν. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς...

ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ (ᾧ Ηχος δ')

Σπίχ. Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Σπίχ. Οτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἵδού γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. Οτι ἐποίησε μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. Εποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίας καρδίας αὐτῶν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὑψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλεν κενούς.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. Λντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἔως αἰῶνος.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Καταβασία

Ωδὴ θ'. Ἡχος δ'.

Ἄπας γηγενής, σκιρτάτῳ τῷ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος, πανηγυριζέτω δέ, ἀϋλων Νόων, φύσις γεραίρουσα, τὰ ἵερὰ θαυμάσια, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω. Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή, ἀειπάρθενε.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἔκφωνησις

Οτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

Ἐξαποστειλάριον

Ὕχος γ' Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε

Μόνη καὶ φύσιν καὶ χρόνον, ἐκαίνισας Θεομήτορ· ἄφθορος γάρ σου ὁ τόκος, ἄφθαρτος καὶ ἡ Ἔσθής, δι' ᾧς τὴν πόλιν σου σκέπεις, ἥ καὶ τὰ σκῆπτρα, τῆς εὔσεβείας κρατύνεις. (Δῆς)

ΑΙΝΟΙ Ὅχος δ'

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὅμνος τῷ Θεῷ.

Ἄινεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἀγγέλοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὅμνος τῷ Θεῷ.

Σπίχ. **Ἄ**ινεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ὕχος δ'

Ως γενναῖον ἐν Μάρπυσιν

Ἡ σορὸς ἥ κατέχουσα, τὴν Ἔσθητά σου Ἀχραντε, κιβωτὸς

τοῖς δούλοις σου ἀγιάσματος, καὶ Ἱερὸν περιτείχισμα, καὶ δόξα καὶ καύχημα, καὶ ἱάσεων πηγή, καθ' ἐκάστην γνωρίζεται, ἔνθα σήμερον, Ἱερῶς ἀθροισθέντες ἀνυμνοῦμεν, τὰ πολλά σου μεγαλεῖα, καὶ τῶν θαυμάτων τὸ πέλαγος.

Σπίχ. **Ἄ**ινεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν φαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ἡ σορὸς ἥ κατέχουσα,.....

Σπίχ. **Ἄ**ινεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Ἴδε τόπος περίδοξος, ἵδε οἶκος ἀείφωτος, ἐνῷ τεθησαύρισται τῆς θεόπαιδος, Ἐσθής τιμία τῇ χάριτι. Προσέλθετε ἄνθρωποι, φωτισμὸν καὶ ἴλασμόν, ἐξ αὐτῆς ἀπαρύσασθαι, καὶ βοήσατε, εὐχαρίστω καρδίᾳ· Παναγία, εὐλογοῦμέν σε Παρθένε, οἵ σεσωμένοι τῷ τόκῳ σου.

Σπίχ. **Ἄ**ινεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τὴν ἀγίαν κατάθεσιν, τῆς Ἐσθῆτός σου Δέσποινα, ἔορτὴν κεκτήμεθα, εὐφραινόμενοι· ὅτι τῇ πόλει σου σήμερον, δοθῆναι ἡξίωσας, Ἱερὰν περιβολήν, φυλακτήριον ἄσυλον, δῶρον τίμιον, ἀναφαίρετον πλοῦτον ἰαμάτων, ποταμὸν πεπληρωμένον, τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος.

Δόξα... Καὶ νῦν... **Ὕχος β'**

Φρένα καθάραντες καὶ νοῦν, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, καὶ ἡμεῖς πανηγυρίσωμεν, φαιδρῶς ἐξάρχοντες, δαυιτικὴν μελωδίαν, τῇ νεάνιδι

Νύμφη τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ἀνάστηθι Κύριε, λέγοντες, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἀγιάσματός σου· ὡς γὰρ παλάτιον τερπνὸν ταύτην κατεκόσμησας, καὶ κατεκλήρωσας αὐτὴν τῇ πόλει σου Δέσποτα, περιποιεῖσθαι καὶ σκέπειν, ἐκ πολεμίων βαρβάρων, τῇ κραταιᾷ δυνάμει σου, ταῖς ἴκεσίαις αὐτῆς.

Δοξολογία Μεγάλη. Ὡχος β'

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ.

Ὑμοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Γεἱ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἄγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Γεὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Οτι σὺ εἶ μόνος Ἄγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἰπάτε Κύριε, ἐλέησόν με, ἵασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀφόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός,

Ἄγιος Ἰσχυρός,

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Άπολυπίκιον ḥχος πλ. δ'

Θεοτόκε ἀειπάρθενε, τῶν ἀνθρώπων ἡ σκέπη, Ἐσθῆτα καὶ Ζώνην τοῦ ὁχράντου σου σώματος, κραταιὰν τῇ πόλει σου περιβολὴν ἐδωρήσω, τῷ ἀσπόρῳ τόκῳ σου ἄφθαρτα διαμείναντα· ἐπὶ σοὶ γὰρ καὶ φύσις καινοτομεῖται καὶ χρόνος· διὸ δυσωποῦμέν σε, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

ΑΝΤΙΦΩΝΑ (πᾶς ἑορτῆς)

Ἄνπιφωνον Α'

ἥχος β!

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἄγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἄνπιφωνον Β'. ṥχος β!

Σπίχ. Λίνει, ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω.

Κῶσον ἡμᾶς, Γίε Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, φάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Σπίχ. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακὼβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Κῶσον ἡμᾶς, Γίε Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, φάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Σπίχ. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς·

Κῶσον ἡμᾶς, Γίε Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, φάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Σπίχ.. Ρασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Κῶσον, ἡμᾶς, Γίε Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, φάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Ο μονογενὴς Γίδος καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρω-θείς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, Εἴς ὃν τῆς ἀγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Άνπιφωνον Γ'

Ἄγιος πλ. δ'.

Σπίχ. α! Ἡγίασε τὸ σκήνωμα
αὐτοῦ ὁ Ὅψιστος.

Ἀπολυτίκιον.

Ἄγιος πλ. δ'

Θεοτόκε ἀειπάρθενε, τῶν
ἀνθρώπων ἡ σκέπη, Ἐσθῆτα καὶ
Ζώνην τοῦ ἀχράντου σου σώματος,
κραταιὰν τῇ πόλει σου περιβολὴν
ἐδωρήσω, τῷ ἀσπόρῳ τόκῳ σου
ἄφθαρτα διαμείναντα· ἐπὶ σοὶ γὰρ
καὶ φύσις καινοτομεῖται καὶ
χρόνος· διὸ δυσωποῦμέν σε,
εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι,
καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα
ἔλεος.

Μικρὰ Εἰσοδος.

Εἰσοδικὸν

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς
Ὕιε Θεοῦ ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός,, (

ὁ β' χορὸς)

φάλλοντάς σοι, Ἀλλη-
λούϊα.

Ἀπολυτίκιον.

Ἄγιος πλ. δ'

Θεοτόκε ἀειπάρθενε, τῶν
ἀνθρώπων ἡ σκέπη, Ἐσθῆτα καὶ
Ζώνην τοῦ ἀχράντου σου σώματος,
κραταιὰν τῇ πόλει σου περιβολὴν
ἐδωρήσω, τῷ ἀσπόρῳ τόκῳ σου
ἄφθαρτα διαμείναντα· ἐπὶ σοὶ γὰρ
καὶ φύσις καινοτομεῖται καὶ
χρόνος· διὸ δυσωποῦμέν σε,
εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι,
καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα
ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον

Ἄγιος δ' οὗ ψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ

Περιβολὴν πᾶσι πιστοῖς ἀφθαρ-
σίας, θεοχαρίτωτε Ἄγνη ἐδωρήσω,
τὴν Ἱερὰν Ἐσθῆτα σου, μεθ' ἣς τὸ
ἱερόν, σῶμά σου ἐσκέπασας, σκέπη
πάντων ἀνθρώπων· ἥσπερ τὴν
κατάθεσιν, ἔορτάζομεν πόθω, καὶ
ἐκβοῶντες κράζομεν πιστῶς·
Χαῖρε Παρθένε, Χριστιανῶν τὸ
καύχημα.

Τρισάγιον Ἀποστόλου

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός,
ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. **γ'**

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεννητῇ καὶ Ἁγίῳ
Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμὴν.

Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός,
ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ.

Προκείμενον. Ἅγιος γ'.

Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν
Κύριον καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμα
μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Σπίχ. **Ο**τι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν τα-
πείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς
Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. **9:1-7**

Ἄδελφοί, εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ
δικαιώματα λατρείας τό τε Ἀγιον
κοσμικόν. Σκηνὴ γὰρ κατεσκευ-
άσθη ἡ πρώτη ἐν ᾧ ἡ τε λυχνία καὶ
ἡ τράπεζα καὶ ἡ πρόθεσις τῶν ἄρ-
των, ἥτις λέγεται Ἀγια. Μετὰ δὲ τὸ
δεύτερον καταπέτασμα σκηνὴ ἡ
λεγομένη Ἀγια Ἀγίων, χρυσοῦν

ἔχουσα θυμιατήριον καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης περικεκαλυμμένην πάντοθεν χρυσίῳ, ἐν ᾧ στάμνος χρυσῇ ἔχουσα τὸ μάννα καὶ ἡ ὁράβδος Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης, ὑπεράνω δὲ αὐτῆς Χερουβὶμ δόξης κατασκιάζοντα τὸ ιλαστήριον· περὶ ᾧ οὐκ ἔστι νῦν λέγειν κατὰ μέρος. Τούτων δὲ οὕτω κατεσκευασμένων εἰς μὲν τὴν πρώτην σκηνὴν διὰ παντὸς εἰσίασιν οἱ ἵερεῖς τὰς λατρείας ἐπιτελοῦντες, εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἀπαξιοῦ ἐνιαυτοῦ μόνος ὁ ἀρχιερεύς, οὐ χωρὶς αἷματος, ὃ προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων.

Ἀληλούϊα. (γ) Ἡχος πλ. β'.

Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Σπήχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου

Εἰς τὸ Ἔξαρέτως

Ἄξιόν ἔστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικὸν

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι. Ἀληλούϊα.

Ἡχος β'

Εἰδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὔρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες, αὗτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Ἄμὴν ἀμὴν ἀμὴν, εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεως Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἡξίωσας ἡμᾶς τῶν ἀγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῷ ἀγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀληλούϊα, ἀληλούϊα, ἀληλούϊα.

Ἡχος β'

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπό τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰώνος. (τρὶς)

Ἀπόλυσις

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων

Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

Ἐγινε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἴεροψάλτη

στὸν Ι.Ν. Ἅγιου Γεωργίου

Κουλούρας Βέροιας.